

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

Понедељак, 15. јул 2013. године
БАЊА ЛУКА

Број 59 Год. XXII

www.slglasnik.org

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1040

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЕНЕРГЕТСКОЈ ЕФИКАСНОСТИ

Проглашавам Закон о енергетској ефикасности, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој сједници, одржаној 27. јуна 2013. године, а Вијеће народа 8. јула 2013. године констатовало да усвојеним Законом о енергетској ефикасности није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2189/13
9. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН О ЕНЕРГЕТСКОЈ ЕФИКАСНОСТИ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се енергетска ефикасност у финалној потрошњи, доношење планова за унапређивање енергетске ефикасности и њихово спровођење, организација послова на унапређивању енергетске ефикасности, мјере за побољшање енергетске ефикасности и начини финансирања енергетске ефикасности.

Члан 2.

(1) Овај закон односи се на енергетску ефикасност у финалној потрошњи енергије и приликом пружања услуга дистрибуције и снабдијевања енергијом, као и на енергетске карактеристике производа који користе енергију.

(2) Енергетска ефикасност у сектору грађења објеката уређује се у складу са прописима за грађење објеката.

Члан 3.

Циљ овог закона је да се примјеном политике и мјера за побољшање енергетске ефикасности у финалној потрошњи оствари одрживи енергетски развој кроз:

- смањење негативних утицаја на животну средину,
- повећање сигурности снабдијевања енергијом,
- задовољење енергетских потреба свих потрошача,
- смањење емисије гасова који изазивају ефекат стаклене баште (енгл. Greenhouse Gases – GHG),
- подстицање одговорног понашања према енергији,
- смањење експлоатације фосилних горива,
- рационализацију потрошње енергије,
- повећање конкурентности домаће привреде,
- елиминисање енергетског сиромаштва и
- испуњавање обавеза из међународних уговора, споразума и конвенција.

Члан 4.

Поједини појмови који се користе у овом закону имају следеће значење:

а) енергетска ефикасност је однос између оствареног резултата у услугама, добрима или енергији и за то утрошене енергије,

б) енергија је сваки облик комерцијално расположиве енергије, као што је електрична и топлотна енергија, те енергенти који се налазе у продаји, као што су природни гас (укључујући и течни природни гас), течни нафтни гас, горива за гријање и хлађење, угаљ и лигнит, тресет, горива за погон моторних возила и био-маса,

в) индикативни циљеви за уштеду енергије су планиране уштеде у финалној потрошњи енергије у Републици Српској изражене у апсолутном износу у гигаватчасовима (GWh) или еквиваленту јединице и у проценту просјечне финалне потрошње енергије,

г) јавни сектор чине корисници средстава републичког буџета, органи јединице локалне самоуправе, јавне установе и јавна предузећа,

д) велики потрошач енергије је крајњи купац енергије чија укупна годишња потрошња енергије прелази 36 терацула (TJ) или 10 GWh,

ђ) дистрибутер енергије је правно лице одговорно за пренос енергије (електричне енергије, топлотне енергије или природног гаса) са намјером испоруке крајњем купцу или дистрибутивним станицама које енергију преносе до крајњег купца,

е) оператор дистрибутивног система је правно лице одговорно за рад, функционисање, одржавање и развијање дистрибутивног система електричне енергије, топлотне енергије и природног гаса у датом подручју,

ж) снабдјевач енергијом је правно лице које продаје електричну енергију, гас (течни природни гас или течни нафтни гас) или топлотну енергију крајњим купцима,

з) крајњи купац је физичко или правно лице које купује енергију за властиту потрошњу,

и) производ који користи енергију (у даљем тексту: производ) је сваки производ који има утицаја на потрошњу енергије за вријеме употребе, а који је стављен у промет или у употребу, укључујући и дијелове који су намијењени за уградњу у производе или системе који користе енергију,

ј) добављач производа је произвођач или од произвођача овлашћено лице, увозник или друго лице које ставља производ на тржиште,

к) трговац производима је предузетник или правно лице које продаје или даје у закуп производе,

л) енергетска класа производа је класификација производа према његовој енергетској ефикасности,

љ) уштеда енергије је количина уштеђене енергије утврђена мјерењем или процјенивањем потрошње прије и после примјене једне или више мјера за побољшање енергетске ефикасности, узимајући у обзир стандардне спољне факторе који утичу на потрошњу енергије,

м) обновљиви извори енергије су извори енергије који су сачувани у природи и обнављају се у цијелости или дјелимично, као што су енергија водотокова, вјетра, био-маса (искључујући огрјевно дрво), био-гаса, гаса из постројења за обраду комуналног отпада, пољопривредног гаса, депонијског гаса, геотермална, неакумулисана соларна енергија и друго.

II - ДОКУМЕНТИ ПОЛИТИКЕ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ

Члан 5.

(1) Политика енергетске ефикасности утврђује се Стратегијом развоја енергетике Републике Српске (у даљем тексту: Стратегија).

(2) У циљу спровођења политике енергетске ефикасности Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) доноси Акциони план енергетске ефикасности (у даљем тексту: Акциони план).

(3) Јединица локалне самоуправе која има више од 20.000 становника дужна је донијети свој акциони план енергетске ефикасности, који је усклађен са Акционим планом.

Члан 6.

(1) Акциони план Влада доноси на период од три године.

(2) Акциони план садржи:

а) процјену стања енергетске ефикасности у периоду непосредно прије доношења Акционог плана,

б) мјере за побољшање енергетске ефикасности,

в) индикативне циљеве за уштеду енергије,

г) временски оквир за спровођење мјера за постизање индикативних циљева и

д) процјену финансијских средстава потребних за спровођење Акционог плана.

(3) Акциони план припремају Министарство индустрије, енергетике и рударства (у даљем тексту: Министарство) и министарство надлежно за послове грађевинарства и заштите животне средине, у сарадњи са Министарством финансија и Фондом за заштиту животне средине и енергетску ефикасност Републике Српске (у даљем тексту: Фонд).

(4) У израду Акционог плана, по потреби, могу се укључити и други републички органи управе, као и научне, образовне и истраживачке институције.

(5) Годишњи извјештај о реализацији Акционог плана припремају Министарство и министарство надлежно за послове грађевинарства и заштите животне средине, у сарадњи са Фондом, и подноси га Влади на усвајање најкасније до 15. маја текуће године за претходну годину.

Члан 7.

(1) Акциони план јединице локалне самоуправе доноси се за период од три године и садржи:

а) процјену стања енергетске ефикасности на подручју јединице локалне самоуправе у периоду непосредно прије доношења акционог плана;

б) мјере за побољшање енергетске ефикасности на територији јединице локалне самоуправе, укључујући:

1) активности за реновирање и одржавање објеката које користи јединица локалне самоуправе, њене административне службе, јавна предузећа и јавне установе чији је оснивач јединица локалне самоуправе,

2) активности за побољшање комуналних услуга (јавно освјетљење, снабдијевање топлотном енергијом, снабдијевање водом, управљање отпадом и слично) и саобраћаја, у циљу побољшања енергетске ефикасности и

3) друге активности које треба спровести на територији јединице локалне самоуправе, а које се тичу побољшања енергетске ефикасности,

в) временски оквир и начин реализације тих мјера и

г) средства и изворе средстава потребних за реализацију мјера које су дефинисане акционим планом јединице локалне самоуправе.

(2) Активности из акционог плана из става 1. овог члана финансирају се из буџета јединице локалне самоуправе, Фонда и других извора.

(3) Акциони план из става 1. овог члана припрема се уз консултације са Фондом.

(4) Јединица локалне самоуправе дужна је донијети акциони план из става 1. овог члана у року од годину дана од дана доношења Акционог плана.

(5) Одрживи енергетски акциони план јединице локалне самоуправе (енгл. SEAP – Sustainable Energy Action Plan) сматраће се акционим планом у смислу става 1. овог члана.

(6) Јединица локалне самоуправе доставља Министарству и Фонду годишњи извјештај о реализацији акционог плана из става 1. овог члана, који обавезно садржи анализу циљева постигнутих у претходној години, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

(7) Министар индустрије, енергетике и рударства (у даљем тексту: министар) доноси упутство о изради извјештаја из става 6. овог члана.

Члан 8.

(1) Влада доноси оперативни план за побољшање енергетске ефикасности у републичким органима управе за период од три године (у даљем тексту: оперативни план).

(2) Оперативни план садржи:

а) мјере које треба да се спроведу у републичким органима управе,

б) динамику и методологију спровођења мјера и

в) средства неопходна за реализацију мјера.

(3) Оперативни план доноси се у року од шест мјесеци од дана доношења Акционог плана.

Члан 9.

(1) Велики потрошач доноси план енергетске ефикасности за период од три године (у даљем тексту: план великог потрошача).

(2) План великог потрошача садржи свеобухватну анализу и структуру потрошње великог потрошача и карактеристике његове потрошње, процјене стања енергетске ефикасности, циљеве, програм мјера за побољшање енергетске ефикасности и друге потребне податке.

(3) План великог потрошача, уколико је потребно, припрема се уз консултације са Фондом.

(4) Велики потрошач дужан је да донесе план великог потрошача у року од годину дана од дана доношења Акционог плана.

(5) Велики потрошач дужан је да достави годишњи извјештај о реализацији плана великог потрошача Министарству и Фонду, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

III - МЈЕРЕ ЗА ПОБОЉШАЊЕ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ

Члан 10.

Мјере за побољшање енергетске ефикасности су:

- а) енергетске услуге,
- б) енергетски менаџмент и
- в) остале мјере.

1. Енергетске услуге

Члан 11.

(1) Енергетска услуга у смислу овог закона обухвата активности и радње које доводе до мјерљивог или процјенљивог побољшања енергетске ефикасности зграда и других објеката, техничких система и производних процеса, односно уштеда енергије које се могу изразити у новцу примјеном енергетски ефикасне технологије, односно поступака којима се постижу уштеде енергије.

(2) Енергетску услугу пружа привредно друштво за енергетске услуге (енгл. Energy Service Company – ESCO) или друго правно лице (у даљем тексту: давалац енергетске услуге) на основу уговора о енергетској услузи.

(3) Енергетска услуга може обухватити енергетски преглед, пројектовање, грађење, реконструкцију, енергетску санацију, одржавање, саветовање или управљање и надзор над коришћењем енергије.

(4) За обављање послова енергетског прегледа, пројектовања, грађења и реконструкције зграда, давалац енергетске услуге мора испуњавати услове у складу са прописима за грађење објеката.

(5) Даваоци енергетских услуга самостално нуде и пружају енергетске услуге по конкурентским цијенама.

(6) Понуда енергетских услуга обавезно садржи податке о даваоцу енергетске услуге, мјере за побољшање енергетске ефикасности, цијене, механизме финансирања, модел уговора и друге информације.

Члан 12.

(1) Наручилац и давалац енергетске услуге закључују уговор о енергетској услузи у писаној форми који обавезно садржи:

- а) податке о потрошњи енергије прије давања енергетске услуге,
- б) податке о трошковима за енергију прије давања енергетске услуге,
- в) процјену стања енергетске ефикасности прије давања енергетске услуге,
- г) мјере за побољшање енергетске ефикасности које ће се примјењивати,
- д) износ гарантованих уштеда енергије или материјалне користи,
- ђ) начин утврђивања и верификовања уштеда енергије и
- е) начин плаћања накнаде за пружање енергетске услуге.

(2) Трошкове пружања енергетске услуге сноси наручилац енергетске услуге или давалац енергетске услуге, у потпуности или дјелимично, из властитих извора или кроз финансирање треће стране.

(3) Вриједност инвестиције за пружање енергетске услуге коју је уложио давалац енергетске услуге отплаћује се од уштеда енергије остварених у односу на потрошњу енергије прије давања енергетске услуге.

(4) Давалац енергетске услуге или трећа страна преузима у цијелости или дјелимично финансијски, технички и комерцијални ризик при пружању енергетске услуге у складу са закљученим уговором о енергетској услузи.

2. Енергетски менаџмент

Члан 13.

(1) Енергетски менаџмент је систем организационих и техничких мјера и активности, којима се врши праћење и анализа потрошње енергије, те утврђују мјере за побољшање енергетске ефикасности и рационално коришћење енергије.

(2) Енергетски менаџмент успоставља:

- а) оквир за интегрисан и систематичан приступ енергетској ефикасности,
- б) боље коришћење постојећих енергетских добара,
- в) мјерење, документовање, поређење резултата и извјештавање о побољшању енергетске ефикасности,
- г) транспарентност и размјену искустава о коришћењу енергетских ресурса,
- д) најбоље праксе коришћења енергије и рационалног управљања енергијом,
- ђ) процјене приоритета у примјени мјера за побољшање енергетске ефикасности,
- е) критеријуме енергетске ефикасности у поступцима набавке робе и услуга и
- ж) побољшања у коришћењу енергије која се односе на пројекте за смањење емисије гасова који изазивају ефекат стаклене баште.

Члан 14.

(1) Енергетски менаџмент обухвата сљедеће активности:

- а) одређивање лица одговорног за енергетски менаџмент,
- б) обезбјеђење услова за мјерење потрошње енергије,
- в) периодичну анализу (мјесечно, сезонски, а најмање једном годишње) потрошње енергије,
- г) обезбјеђења вршења енергетских прегледа и прибављања сертификата о енергетској ефикасности зграда у складу са прописима за грађење објеката,
- д) усвајање оперативних планова за побољшање енергетске ефикасности,
- ђ) вођење базе података о потрошњи енергије и
- е) годишње достављање података Фонду за потребе вођења базе података о енергетској ефикасности.

(2) Јавни сектор и велики потрошач који користи зграду са корисном површином већом од 500 m² дужан је да у тој згради уведе енергетски менаџмент у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

3. Остале мјере за побољшање енергетске ефикасности

Члан 15.

(1) Коришћење обновљивих извора енергије за производњу електричне или топлотне енергије сматра се једном од мјера за побољшање енергетске ефикасности у смислу овог закона, ако се електрична или топлотна енергије произведена на овај начин користи у згради или објекту у којем је делимично или у потпуности произведена и ако није намијењена за продају.

(2) Физичка и правна лица која користе обновљиве изворе енергије на начин дефинисан у ставу 1. овог члана могу да користе средства Фонда и друга средства намијењена за пројекте енергетске ефикасности, ако предметна производња енергије није већ обухваћена неком од других стимулативних мјера намијењених обновљивим изворима енергије.

Члан 16.

Корисници средстава Фонда, буџета Републике Српске или буџета јединица локалне самоуправе при одлучивању у поступку јавне набавке оцјењују енергетску ефикасност робе и услуга заједно са осталим критеријумима, а предност

под једнаким осталим условима дају набавци опреме и услуга које омогућавају већи степен енергетске ефикасности.

Члан 17.

(1) Добављачи производа дужни су да обезбиједи техничку документацију производа у којој је наведена количина енергије која се троши употребом производа у уобичајеним условима рада и енергетска класа производа.

(2) Добављачи производа дужни су да уз сваки производ појединачно, при њиховој испоруци, без накнаде, обезбиједи и ознаку енергетске ефикасности.

(3) Ознака енергетске ефикасности је визуелни показатељ енергетске класе производа који се у облику етикете ставља на производе.

(4) Трговци производима дужни су да ознаку енергетске ефикасности видно истакну на производу који се ставља у промет.

(5) У случају стављања у промет производа посредством интернета, каталога или на други сличан начин, трговац је дужан да наведе и енергетску класу производа.

(6) Министар доноси Правилник о енергетској класи производа.

Члан 18.

Приликом куповине или узимања у закуп објеката, корисник средстава Фонда, буџета Републике Српске или буџета јединица локалне самоуправе дужан је под једнаким осталим условима дати предност објектима који имају већи степен енергетске ефикасности.

IV - ОБАВЕЗЕ ОПЕРАТОРА ДИСТРИБУТИВНОГ СИСТЕМА, ДИСТРИБУТЕРА ЕНЕРГИЈЕ И СНАБДЈЕВАЧА ЕНЕРГИЈОМ

Члан 19.

(1) Оператори дистрибутивног система, дистрибутери енергије и снабдјевачи енергијом дужни су да обављају послове из своје надлежности тако да не ометају пружање енергетских услуга и других мјера за побољшање енергетске ефикасности или развој тржишта енергетских услуга и других мјера за побољшање енергетске ефикасности.

(2) Субјекти из става 1. овог члана дужни су да понуде енергетске услуге по конкурентским цијенама својим крајњим купцима, директно или посредством других давалаца енергетских услуга.

(3) У случају да субјекти из става 1. овог члана не понуде енергетску услугу из става 2. овог члана, дужни су да уплате новчана средства за финансирање побољшања енергетске ефикасности Фонду, најмање у висини процијењених трошкова понуде из става 2. овог члана.

(4) Министар доноси Правилник о методологији процене трошкова понуде енергетских услуга.

(5) Субјекти из става 1. овог члана, који су у оквиру система вертикално, односно хоризонтално повезаних енергетских субјеката, могу да организују пружање енергетских услуга у оквиру магичног енергетског субјекта, под условом раздвајања рачуна за ове дјелатности или посредством независног даваоца енергетских услуга.

(6) Обавезе из ст. 2. и 3. овог члана не односе се на мале операторе дистрибутивног система, мале дистрибутере енергије и мале снабдјеваче енергијом.

(7) Мали дистрибутер енергије, мали оператор дистрибутивног система и мали снабдјевач енергијом је предузетник или правно лице које дистрибуира или продаје енергију (електричну енергију, топлотну енергију или природни гас) крајњим купцима и које испуњава један од следећих услова:

а) дистрибуира или продаје мање од еквивалента од 75 GWh енергије годишње,

б) има мање од десет запослених лица,

в) његов укупни годишњи промет, односно годишњи биланс не прелази 4.000.000 КМ.

Члан 20.

(1) Субјекти из члана 19. став 1. овог закона подносе годишњи извјештај Фонду, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

(2) Извјештај из става 1. овог члана садржи:

а) преглед енергије и енергената, према структури крајњих купаца, категорији и врсти потрошње,

б) географску локацију њихових крајњих купаца, ако је то могуће,

в) процену стања енергетске ефикасности,

г) податке о степену мјерења енергије према структури крајњих купаца, категорији и врсти потрошње,

д) податке о понудама енергетских услуга крајњим купцима,

ђ) податке о понудама за уградњу индивидуалних уређаја за мјерење потрошње енергије и

е) друге податке који могу да буду релевантни за енергетску ефикасност.

Члан 21.

(1) Субјекти из члана 19. став 1. овог закона дужни су да крајњем купцу обезбиједи понуду за набавку и уградњу индивидуалних уређаја за мјерење потрошње енергије, по конкурентским цијенама, у следећим случајевима:

а) ако се испорука енергије крајњем купцу врши без мјерења,

б) ако се врши реконструкција објекта и

в) ако се врши реконструкција прикључка на енергетску мрежу.

(2) Субјекти из члана 19. став 1. овог закона дужни су да изврше обавезу из става 1. овог члана, ако је то технички изводљиво и финансијски исплативо у односу на процијењене уштеде енергије на дужи рок.

(3) За нове објекте, сваком крајњем купцу обавезно се обезбеђују индивидуални уређаји за мјерење потрошње енергије.

Члан 22.

(1) Снабдјевач енергијом врши обрачун потрошње енергије, на бази стварне потрошње енергије, у редовним интервалима (мјесечним, сезонским или другим интервалима, у складу са општим условима за испоруку енергије или у складу са уговором о снабдјевању) да би се омогућило крајњим купцима да ефикасно прате и коригују своју потрошњу енергије.

(2) Обрачун потрошње енергије из става 1. овог члана обавезно садржи следеће податке:

а) обрачун укупних трошкова за утрошену енергију,

б) тренутне цијене и стварну потрошњу енергије у обрачунском периоду и

в) поређење садашње потрошње енергије крајњег купца са потрошњом у истом периоду претходне године, по могућности у графичкој форми.

(3) Обрачун потрошње енергије из става 1. овог члана може да садржи поређење потрошње енергије конкретног купца са просјечном потрошњом или потрошњом стандардног купца енергије у истој категорији.

(4) Снабдјевачи енергијом обавезни су да најмање једном годишње, уз рачуне или на други примјерен начин, информишу купце о утицају начина потрошње енергије на животну средину, те на погодан начин едукују и усмјеравају купце да рационално и ефикасно користе енергију.

(5) Информација из става 4. овог члана садржи и контакт информације о Фонду, даваоцима енергетских услуга или другим организацијама које су повезане са енергетском ефикасношћу, укључујући и адресе интернет страница на којима се могу добити информације о мјерама за побољшање енергетске ефикасности, упоредне дијаграме потрошње крајњих купаца енергије, информације о паметним уређајима за мјерење потрошње енергије, енергетски ефи-

касним производима или друге информације од значаја за енергетску ефикасност.

Члан 23.

(1) У циљу обезбјеђења највећег нивоа доступности информација у складу са овим законом, Фонд успоставља и води базу података о енергетској ефикасности.

(2) Садржај, структуру и начин прикупљања и пружања информација за потребе вођења базе података о енергетској ефикасности, као и доступност ових информација јавности, прописује Фонд, уз претходно прибављено мишљење Министарства и министарства надлежног за послове грађевинарства и заштите животне средине.

(3) Фонд је дужан да Министарству и министарству надлежном за послове грађевинарства и заштите животне средине обезбиједи доступност података из базе података о енергетској ефикасности.

V - НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24.

Управни надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу њега врши Министарство и министарство надлежно за послове грађевинарства и заштите животне средине.

Члан 25.

(1) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу њега врши Републичка управа за инспекцијске послове, посредством надлежног републичког инспектора и инспектора у јединицама локалне самоуправе, зависно од дјелатности у којој се врши надзор.

(2) У вршењу инспекцијског надзора из става 1. овог члана надлежни инспектор, осим овлашћења прописаних законом којим се уређује поступак инспекцијског надзора, има овлашћења и да забрани промет производа који нема ознаке енергетске ефикасности или нема техничку документацију у којој је назначена количина енергије која се троши употребом производа, у случају да утврђене неправилности не буду отклоњене у остављеном року.

(3) Забрана из става 2. овог члана траје до отклањања неправилности које су и проузроковале забрану.

Члан 26.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако:

а) не донесе план великог потрошача (члан 9. став 4),

б) не достави Министарству и Фонду годишњи извјештај о реализацији плана великог потрошача (члан 9. став 5),

в) не уведе енергетски менаџмент (члан 14. став 2),

г) не изврши обавезе у вези са садржајем техничке документације и означавањем производа (члан 17. ст. 1, 2, 4. и 5),

д) не примјени мјере за побољшање енергетске ефикасности и не поднесе извјештај Фонду (члан 19. ст. 2. и 3. и члан 20. став 1),

ђ) не обезбиједи понуду индивидуалних уређаја за мјерење потрошње енергије (члан 21. став. 1) и

е) не изврши обрачун потрошње енергије на прописан начин и не информиса и не едукује купце енергије (члан 22).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. тачка в) овог члана казниће се одговорно лице у јавном сектору новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

(4) За прекршај из става 1. тачка г) овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

VI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

(1) Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Акциони план енергетске ефикасности (члан 5. став 2).

(2) Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети подзаконске акте:

а) Упутство о изради извјештаја о реализацији акционог плана јединице локалне самоуправе (члан 7. став 7),

б) Правилник о енергетској класи производа (члан 17. став 6) и

в) Правилник о методологији процјене трошкова понуде енергетских услуга (члан 19. став 4).

(3) Директор Фонда ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети подзаконски акт, уз претходно прибављено мишљење Министарства и министарства надлежног за послове грађевинарства и заштите животне средине (члан 23. став 2).

Члан 28.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1518/13
27. јуна 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1041

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О КОНЦЕСИЈАМА

Проглашавам Закон о концесијама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет осмој сједници, одржаној 27. јуна 2013. године, а Вијеће народа 8. јула 2013. године констатовало да усвојеним Законом о концесијама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2187/13
9. јула 2013. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН О КОНЦЕСИЈАМА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се предмет и надлежност за дојелу концесија, политика дојеле концесија, начин и поступак дојеле концесија у Републици Српској, елементи уговора о концесији и престанак уговора о концесији, права и обавезе концесионара и концедента, избор и надлежност Комисије за концесије Републике Српске и друга питања од значаја за остваривање концесија.

Члан 2.

Концесија је, у смислу овог закона, право обављања привредних дјелатности коришћењем јавних добара, природних богатстава и других добара од општег интереса, као и право на обављање дјелатности од општег интереса, у складу са овим законом, а то право се уступа концесионару на одређено вријеме, под условима прописаним овим законом, уз плаћање концесионе накнаде.

Члан 3.

Циљ овог закона је допринос привредном развоју Републике Српске (у даљем тексту: Република) стварањем стиму-